

Масовни егзодус Албанаца са Косова као последња етапа „евроинтеграција“

Када су вести о ономе што се данас већ назива „масовним егзодусом косовских Албанаца“ са територије КиМ према земљама ЕУ постале једна од централних тема у српским медијима, тешко је било одупрети се ликовању, цинизму и злурадним коментарима на рачун несрећних албанских емиграната, који су, узевши под руку своју децу и практично сву имовину коју имају, покушали да потраже бољу будућност изван граница „слободне и просперитетне Републике Косово“. Многи су рекли или помислили нешто типа „тражили сте, гледајте“, а један број наших суграђана се са неприкривеним задовољством латио прорачуна колико је потребно да се тренутни тренд настави, па да демографска слика КиМ постане повољнија по Србе и српске интересе. У пламену геополитичке страсти и светлу незалечених рана (и континуираног насиља против косовских Срба и српске имовине), веома је тешко било сагледати ове људе као оно што јесу – безнадежна балканска сиротиња, опљачкана до голе коже од стране „њихових“ власти које се издају за њихове „заштитнике“, а у ствари представљају бескрупулозну и криминализовану колонијалну олигархију у служби страних корпоративних и империјалних интереса.

И заиста, ако погледамо тај несретни свет који под окриљем ноћи претрчава границу око Хоргоша, видећемо само слику у искривљеном огледалу нашег сопственог народа, људе које су, додуше, бруталније опљачкали кудикамо већи криминалци, али који се у том очајничком трку преко границе држе за последњу сламку једине „перспективе“ која нам се на Балкану већ 15 година нуди – Европске уније, њених стандарда, њене социјалне помоћи, и њених радних места. Косовска компрадорска елита обећавала је својој сиротињи све оно што је нама обећавала наша, и овај јуриш ка Европи представља последњи потез очајника, који је најзад схватио да његове власти „никада неће довести

Косовски Албанци на "европском путу"

Пише: Никола Танасић
четвртак, 12 фебруар 2015 18:07

Европу код нас“, али који и даље верује у Европу као симбол „бољег живота и благостања“.

Колико год неповерења или презира осећали према косовским Албанцима, ти нашим суграђанима који су одбацили нашу заједничку државу и одлучили се о њен Устави и законе (у чијем доношењу су дошле деценијама одојачке нечестивује) и одлучили у њих ми морамо имати на уму да они представљају људе са потпуно истом судбином попут ове која је снађена само на подмаклом стању, само на подножју у својој земљи немају ни посла, ни материјалне помоћи, ни перспективе за будућност. Они живе окружени бруталним безакоњем и дивљачком осиношћу транзиционих феудалних господара, и који у наступу очајања продају оно мало имовине што имају (кућу, кола, намештај) да би скупили новац који им је потребан да би побегли из земље.

А у чије руке иде тај новац? У руке криминалаца и мафијаша, који им нуде различите „пакете услуга“ по различитим „повољним тарифама“ – пребацивање преко административне границе, превоз кроз Србију, смештај у собицима у приватним кућама око Палића, пребацивање преко мађарске границе, уз мали додаток помаже се око попуњавања захтева за азил, или, за оне са дубљим џепом, наставља се „услуга превоза“ све до неког мрачног подрума у Немачкој или Швајцарској, одакле ће их послати да раде за мизеран новац послове који су њиховим просперитетним домаћинима испод части и достојанства. Ако неко нема поверења према овим „нелегалним каналима“, за њих постоји посебна понуда – српски пасош. Ту се опет плаћа неки грађанин Србије који живи ван територије КиМ и који ће албанску породицу пријавити на својој адреси, плаћа се мито за државне службенике Србије који ће ту чињеницу да пренебрегну, и наравно – хонорар са доброг Самарићанина који све то организује. Епилог те приче је трагичан – након што су сву имовину коју имају дали хоштаплерима и криминалцима у замену да кратки наставак илузије о „бољој европској будућности“, ови несрећници се хапсе на граници неке од европских земаља (неки од њих су довољно наивни да се сами

Косовски Албанци на "европском путу"

Пише: Никола Танасић
четвртак, 12 фебруар 2015 18:07

пријаве тражећи „политички азил“), и затим депортују назад на Косово, где више немају ништа – ни кућу, ни кола, ни имовину. И где ће их локалне власти наравно нахушкати на Србе и Србију пре него што се окрену против њих, што се, уосталом, већ увелико догађа.

И тако се циклус затвара – пљачка коју су започели њихови „бранитељи од српске агресије“, а наставили њихови „модернизатори и интегратори“ са на брзину стеченим дипломама непознатих америчких универзитета, завршава се са ситним криминалцима и социкесамом, који из њих истресају оно мало цркавице што им је остало. И заиста, баш као што „најмлађа европска држава“ представља чедо америчке и европске спољне политике на Балкану, сасвим је разумљиво да управо грађани те „државе“ на својим леђима најјаче осећају све благодати европске колонијалне управе. „Република Косово“ је чисти продукт пројекта „Балкана у окриљу европске породице народа“, и представља његов најчистији дестилат. Све остале земље Балкана се мање више опирају и копрцају на путу интеграције у „светлу европску будућност“, само је на Косову та и таква „Европа“ једини креатор друштвене стварности. И стога треба добро да се загледамо у колоне несретника који хиљадама беже са „европског Балкана“, хватајући се за сваку, макар и најилузоријну сламку спаса. Јер то је будућност која чека све нас.

Лицемерни однос Европе - па и Србије - према Косову

Али прича се на томе не завршава. Судбина албанских емиграната са Косова указује на толико много аспеката суморне стварности данашње Србије и данашње Европе (а поготово данашње „европске Србије“), да их је тешко све набројати. Можемо почети од

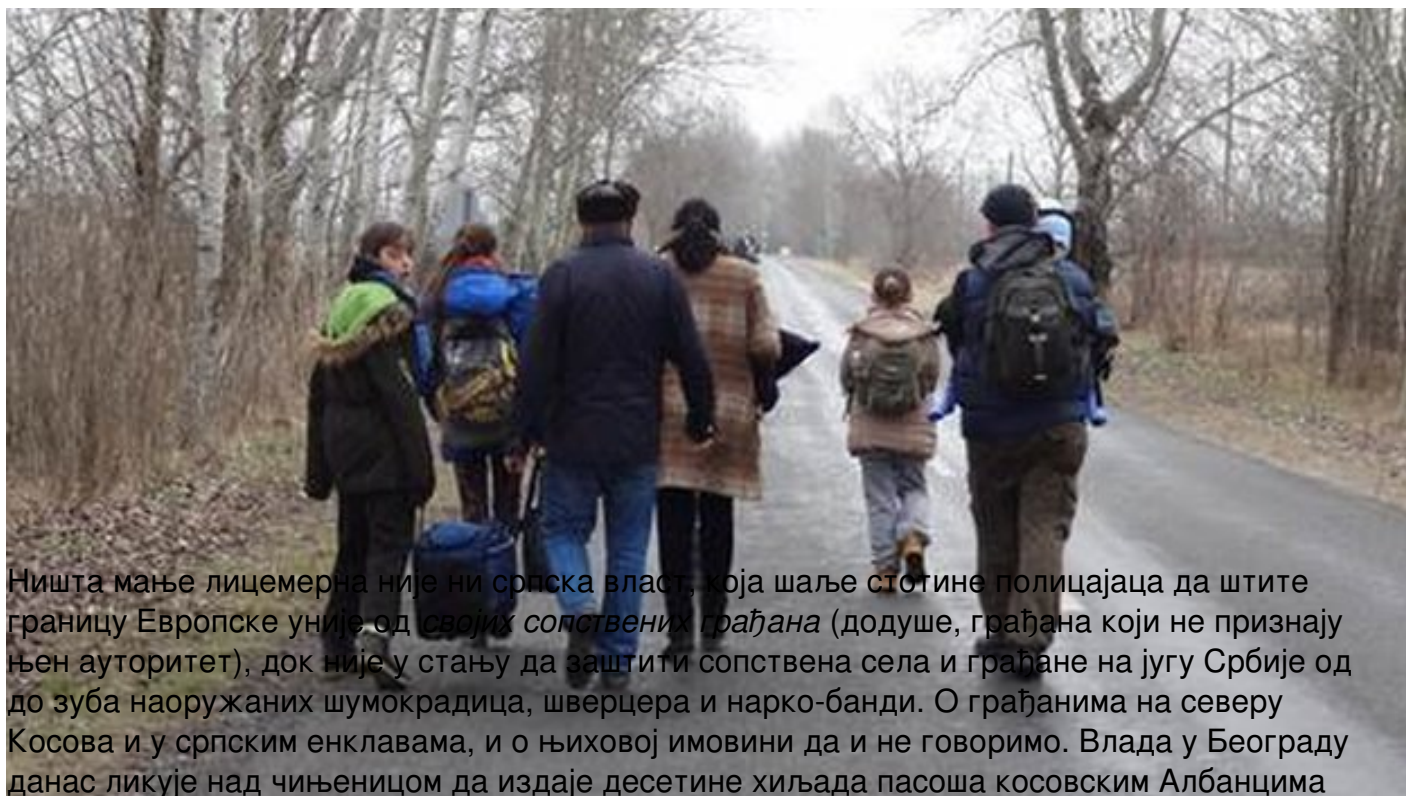
Косовски Албанци на "европском путу"

Пише: Никола Танасић
четвртак, 12 фебруар 2015 18:07

пословичног, али самим тим ништа мање језивог лицемерја европских бирократа, који су се у глас узбунили због „криминалних радњи“ косовских Албанаца који се усуђују да „нелегално прелазе границу ЕУ“ и тамо нарушавају хармонију ионако крхког „слободног европског тржишта рада“ (и угрожавају његову армију од *24 милиона незапослених!*). Докле косовска сиротиња покушава да обезбеди своју егзистенцију пљачкајући српске куће, отимајући српску имовину, или крадући српску шуму, то није проблем вредан помена.

Када косовски Албанци направе терористичку организацију која ће организовати погром неалбанског и држави Србији лојалног становништва, када се они до зуба наоружају и крену да прекрајају међународне границе на Балкану, то је онда „реалност са којом се (Србија) мора суочити“, али када они, преварени обећањем бољег живота, крену на Европу, то је онда скандал и „повод за дубоку забринутост“. За ЕУ је опљачкани и упропашћени косовски Албанац, који врло вероватно никоме ништа није ни отео ни украо (јер управо они су доле највећа сиротиња) криминалац, кога по шумама на српско-мађарској граници треба ловити са псима и дроновима, и кога треба „оградити од ЕУ“, али су Хашим Тачи, Агим Чеку, Рамуш Харадинај, Фатмир Љимај, Кадри Весељи, људи који су своје руке укаљали свим могућим криминалним активностима и крвљу свих народа који живе на КиМ и шире – „равноправни европски државници“, који се уз државне почести примају по палатама и луксузним одмаралиштима Старог континента.

Ништа мање лицемерна није ни српска власт, која шаље стотине полицајаца да штите границу Европске уније од *својих сопствених грађана* (додуше, грађана који не признају њен ауторитет), док није у стању да заштити сопствена села и грађане на југу Србије од до зуба наоружаних шумокрадица, шверцера и нарко-банди. О грађанима на северу Косова и у српским енклавама, и о њиховој имовини да и не говоримо. Влада у Београду данас ликује над чињеницом да издаје десетине хиљада пасоша косовским Албанцима (колико њих је лажно пријављено на територији еуфемистичне „централне Србије“ ,

колико њих је за свој пасош морало да плаћа мито српским државним службеницима?), док тера сопствене лојалне грађане на КиМ да ваде косовска лична документа и регистарске ознаке.

Социјална катастрофа на Косову је општи пораз

Уосталом, економска и социјална катастрофа на КиМ је пораз свих нас, и пораз српске државе у целини. Лако је пљнути на тужну поворку која претрчава границу код Хоргоша и процедити кроз зубе „добили су шта су заслужили“, али то није тачно. Ти људи (великом, огромном већином) нису рушили државу Србију, већ представљају жртве оних који су је рушили, и који су убијали и протеривали њене грађане (и продавали њихове органе у тој истој Европи, којој не смета када им балканска сиротиња долази у *ринфузи*

). Управо са њима наша држава данас преговара, њима наши чиновници пружају руке и са њима ступају у „тежак и непријатан, али мирољубив и пријатељски дијалог“. И сви се ми ту данас правимо луди, медији понајвише. Јер онај народ не бежи „са Косова“, он бежи

из Србије

, а бежи, зато што држава Србија није била у стању да их заштити и да им омогући услове за нормалан живот и поштовање Устава и закона на територији где живе. Није фер, кажете? Наравно да није. Јер није њих Србија завела у црно, већ су их завели њихови ослободиоци-терористи, руку под руку са њиховим (и нашим) пријатељима из Вашингтона, Лондона и Берлина. Није их Србија засула осиромашеним уранијумом, нити им је Србија инсталирала мафијашку власт. Све то стоји.

Косовски Албанци на "европском путу"

Пише: Никола Танасић

четвртак, 12 фебруар 2015 18:07
